

Donant ales a la literatura tremenda

Edicions Tremendes és un projecte que va néixer el 2015 a Girona com a segell editorial independent i de proximitat, amb una mirada més global que la d'una editorial tradicional. L'objectiu és expandir horitzons i entrellçar el món editorial amb altres disciplines artístiques, amb una sensibilitat especial per la creativitat i el disseny. Poesia catalana, literatura juvenil i poesia castellana són les matèries de les tres col·leccions d'una editorial jove, fresca i romàntica. Tenen cura dels llibres com si fossin peces delicades d'artesanía.

CORALÍ PAGÈS > Text

Els fundadors d'Edicions Tremendes han creat una editorial d'esperit fresc i innovador. Són Clara Gispert, Cesc Pla, Laia Claver i Ramon Bartrina, quatre amics provinents del món de la literatura i la il·lustració que van donar ales a una passió compartida. «En Ramon i la Laia organitzaven nits poètiques a la cafeteria llibreria Context. La Laia volia editar el seu llibre de poesia i en una d'aquestes converses de bar vam decidir que hauríem de ser nosaltres els que l'editéssim. I així vam començar. El llibre de la Laia, *Moviment de pells i escates*, va ser el primer projecte», explica Cesc Pla.

Edicions Tremendes va aconseguir un espai per establir-se després

de guanyar un concurs de residents al col·lectiu La Volta. «No va ser fàcil. Al principi no tens ni idea de res», explica Pla. Com trobes una impremta assequible i de qualitat? Com saps si el preu que et demanen és exagerat o no? Quants exemplars edites? «Per sort», afegeix, «entre les editorials petites hi ha molta col·laboració, perquè entenem que no som competència».

Independent i de proximitat. Aquests són els dos únics límits que s'han marcat. Límits que, paradoxalment, impliquen una gran obertura de mires. Independent significa, senzillament, en paraules de Pla, «que fem el que ens dona la gana, que publiquem allò que ens agrada». L'únic criteri editorial que ha de complir una obra perquè es

publiqui sota aquest segell és que «ha de ser *tremenda*». És un concepte molt ambigu i difícil de definir, reconeix Pla, «però de seguida detectem quan un llibre és *tremendo*: quan ens crida l'atenció, quan en llegir-lo no ens deixa indiferents».

La proximitat també consisteix a crear un vincle proper amb l'autor. Volen conèixer de prop qui hi ha darrere una obra per poder cuidar-la i protegir-la com si fos la seva pròpia filla.

>> Clara Gispert, Cesc Pla, Ramon Bartrina i Laia Claver són quatre amics que van decidir fundar el segell editorial Edicions Tremendes.

No han fet una editorial tremenda per guanyar diners, sinó per romanticisme

Edicions Tremendes ofereix tots els serveis: des de la traducció i la correcció de l'obra fins a la distribució i la presentació, passant per la impressió, la il·lustració i la maquetació. Sorprenentment, l'equip és molt petit: «La Clara s'encarrega del disseny i la maquetació. La Laia coordina la secció d'obres en català i en Ramon, la literatura en castellà. Jo soc l'home orquestra: em cuido més de les relacions públiques, de la primera trobada amb l'autor fins que es decideix tirar el llibre endavant», explica Pla.

Hi ha dues fórmules d'edició: l'edició completa (l'editorial assumeix els costos totals i es pacta un tant per cent de drets d'autor) o la coedició (l'autor s'implica econòmicament amb el projecte i es reparteix el 50 % de costos i beneficis). Edicions Tremendes té, de moment, tres col·leccions: «Soul» (poesia en català), «Pop» (narrativa juvenil) i «Jota» (poesia en castellà). Els noms de les col·leccions fan referència a gèneres musicals perquè inicialment volien unir el projecte de l'editorial amb un projecte discogràfic que, al final, van descartar. «Vam començar només amb poesia perquè és el gènere que més coneixem. Però un dia ens va arribar el llibre de la Laia Casas *Jo sóc xina-catalana*, que ens va agradar moltíssim, i vam decidir encetar amb ella la col·lecció de narrativa. Casualment, les dues obres de la secció de narrativa són projectes finals d'estudiants de batxillerat», explica Pla.

Motivació, mentalitat oberta i un flux infinit d'idees innovadores són els tres ingredients de la recepta de l'editorial. Tot i no tenir ambició d'esdevenir un negoci rendible, cobreixen despeses i es van consolidant. En paraules de Cesc Pla, «no hem fet una editorial tremenda per guanyar diners, sinó per romanticisme».

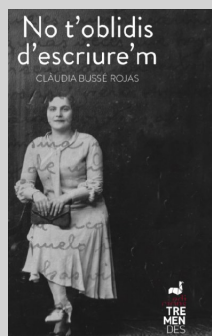
Coralí Pagès és periodista.

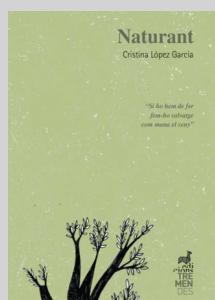
Moviment de pells i escates, de Laia Claver Nadal. És la primera obra editada de la història d'Edicions Tremendes. Poemari sensible en què l'autora juga amb la relació entre el jo i els elements del cosmos. Els seus versos ens submergeixen en un paisatge interior aquàtic on el desig i les relacions personals íntimes vertebrun un recorregut emocional que mena a la reflexió sobre els processos de canvi i la creació de la pròpia identitat.

Jo sóc xina-catalana, de Laia Casas. Es tracta d'un llibre escrit per una adolescent de divuit anys que explica el seu procés d'adopció i reflexiona sobre el fet d'adoptar des del punt de vista dels pares i de la filla adoptada amb una deliciosa ironia i sensibilitat.

No t'oblidis d'escriure'm, de Clàudia Bussé. Reconstrucció de la vida de la besàvia de l'autora durant la Guerra Civil a través de les cartes que s'enviaven amb el seu marit. Testimoni colpidor de la Guerra Civil des del punt de vista de la dona que es queda i que ha de sobreviure el dia a dia de la guerra. Sorpren la maduresa literària de l'autora malgrat els seus disset anys.

Naturant, de Cristina López Garcia. *Naturant* és un poemari engendrat dins el pelegrinatge, que beu de la filosofia occidental i oriental i que esdevé un cant a la naturalesa originària i misteriosa, de la qual es nodreix intensament. Versos curts i imatges de gran expressivitat, a cavall entre la tendresa i la cruïsa, que interpel·len i commouen el lector.

Opmeit, de Ramon Bartrina Ibáñez. *Opmeit* és un crit crític a l'era digital, a la indiferència, al maltractament, a la contranatura. És un viatge a un futur per adonar-se que ja no queda res, i llavors fer el camí de tornada al present per preguntar-se: Què és el temps? *Opmeit* és postapocalipsi, misteri, *urbex*; però també ironia, humor, anhel.